

— Пробач, — сказала Грейс. — Я забула.

— Що трапилося? — запитала Емілі.

Інколи Лайла забувала, що зовсім недавно познайомилася з Емілі, адже та не так давно переїхала до їхнього приморського містечка.

— Мені потрібно більше часу, — пояснила Лайла, — бо страждаю на дислексію. Букви плутаються. Проте я добре справляюся з іншими речами — вирішую проблеми, наприклад.

— Хочеш, я тобі прочитаю? — запропонувала Емілі.

— Я можу сама, — похитала головою подруга, розбиваючи мудровані слова на склади. — По всьому світу діти вийшли на протести, щоб виступити проти глобального потепління, — читала вона. — Зроби проєкт, аби розповісти людям про виклики для навколишнього середовища. Будь креативною.

— То що ж таке глобальне потепління? — запитала Грейс.

— Це коли у світі стає спекотніше, бо люди забруднюють атмосферу, виробляючи забагато парникових газів, як, наприклад, вуглекислий газ. Ці гази залишаються в атмосфері й нагрівають увесь світ, — пояснила Емілі.

— Ууу-еєє-ааа! — долинав із кухні Надіїн спів.

Дівчата засміялися.

— Може, напишемо пісню про глобальне потепління? — запропонувала

морські котики були повільними і незграбними, проте у воді вони виявилися доволі елегантними й спритними. Їхні довгі вуса посмикувалися, коли вони крутилися і перекидалися, змінюючи напрямок руху лише помахом хвостів.

— Привіт! — гукнула Лайла, коли один проплив повз неї.

— Ласкаво просимо, Хранительки моря, — привітався морський котик.

Тоді дівчинка простягнула руку й погладила його по голові, а тварина шумно видихнула повітря їй у руку. Лайла аж засміялася, бо котик лоскотав її вусами!

Емілі, плаваючи поруч, також гладила морського мешканця, а пустунка Грейс гайнула наввипередки зі зграєю морських котиків навколо блискучого айсберга.

— М-м-м, який же ти приємний на дотик і теплий! — вигукнула Лайла, відчувши, що морський котик притиснувся до неї.

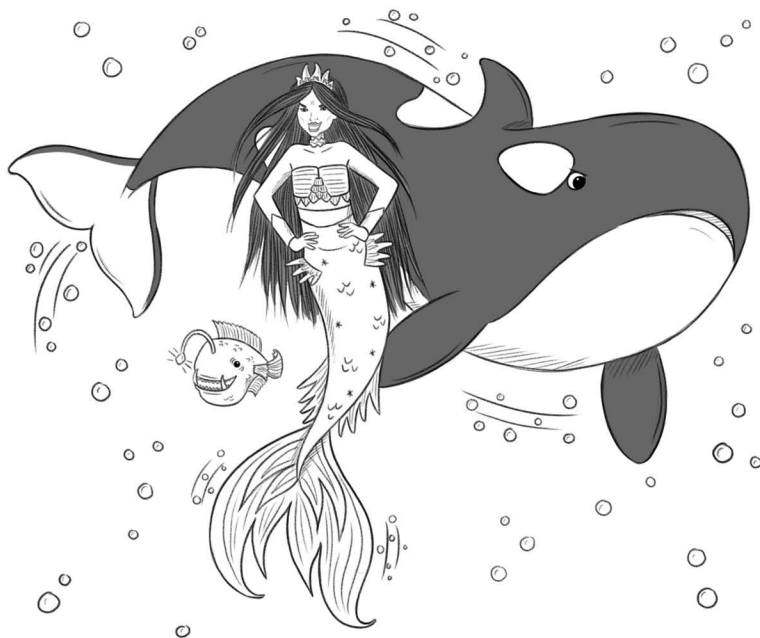
— Ти змерзла? — запитала Марина.

улюбленець вудильник, Ікло, плавав поруч, а з голови в нього, як завше, звисав ліхтарик. Сердито зиркнувши на всіх, він погрозово вишкірився.

Емілі притулилася до Лайли та Ґрейс.

— Подивіться на її очі, — пошепотіла вона, киваючи на косатку. Очі великого чорно-білого кита світилися так само, як і очі кальмарихи, коли її зачаклувала Еффлувія. Ясно, що сирена зачаклувала косатку, тому вона тепер бу-

ла дуже небезпечною, позаяк виконуватиме все, що їй накаже Еффлувія.

Анджі випливла вперед, направивши спис на Еффлувію.

— Тобі тут не раді. Пливи геть, поки не пізно.

— У вас є дещо, що належить мені, — не звернувши уваги на її слова, мовила Еффлувія.

Лайла, Емілі та Ґрейс презирнулися. Невже вона говорить про перлину?

А Еффлувія тим часом відкинула голову назад і голосно засміялася.

— Іди сюди, моя маленька шпигунко, — нарешті мовила вона, поглядаючи на Гарпер, яка підпливла ближче до Лайли.

— Не бійся, — прошепотіла Лайла і легенько торкнулася до переляканої дівчинки нарвала. — Ми не дозволимо їй тебе скривдити.

— Пробачте, — прошепотіла Гарпер і попливла до Еффлувії, граційно рухаючись у воді.

